

4. Pokánie - ako sa vysporiadať s hriechom

a) Klúčové verše z Písma:

Sk 2,38-39
L 15,7-10
Ez 18,30-32

b) Úvod

Prvým nevyhnutným krokom k tomu, aby sa niekto stal kresťanom čiže Božím dieťaťom, je urobiť pokánie. Pohľad do pôvodných jazykov - hebrejčiny a gréčtiny nám ukáže, čo toto slovo znamená. Grécke slovo "metanoia", prekladáme ako "pokánie" a znamená zmeniť zmýšľanie alebo zmeniť smer po hlbšom vnútornom pohľade (Mt 4,17; Mk 1,15). Jedno z hebrejských slov prekladané ako "pokánie" je "shub". Znamená obrátiť sa späť, urobiť obrat vo svojom konaní (1Kr 8,47; Ez 14,6). Dnes je slovo "pokánie" chápané v zmysle cítiť ľútosť nad tým, čo sme urobili, alebo olutovať niečo. Z biblických termínov však vidíme, že toto slovo má oveľa hlbší význam. Pokánie je vlastne prvým krokom učeníctva.

c) Čo je to pravé pokánie

Je to úplný obrat v myslení a konaní.

1. **Meníme svoje myslenie**
Začíname si uvedomovať hrôzu hriechu a jeho dôsledky. Spoznávame, že to, kým sme sami v sebe, sa Bohu hlboko protiví.
2. **Meníme svoje konanie**
Od svojej neposlušnosti, sebeckosti a vzbury sa obraciame k Bohu:
 - 1) *odvraciam sa od hriechu,*
 - 2) *podriadujeme svoje životy Bohu,*
 - 3) *prijímame Ježiša ako svojho Pána.*

Zodpovednosť robiť pokánie spočíva na nás. Všetci sme zhrešili, a preto potrebujeme urobiť pokánie zo svojich hriechov a prijať Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa, pretože on zaplatil na kríži cenu za naše hriechy a viedol nás späť do vzájomného vzťahu s Bohom. Boh urobil potrebné z jeho strany a zvyšok záleží na nás.

d) Tri dôležité prvky pokánia

1. **Pokánie je záležitosťou poznania**
Znamená to, že niečo musíme pochopiť. Uvedomiť si náš hriech a jeho špinu v očiach svätého Boha. Boh chce, aby sme svoje hriechy porovnali s jeho svätosťou. Chce, aby sme si uvedomili svoj stav, zverili svoje životy do jeho rúk a umožnili Duchu Svätému, predovšetkým keď čítame Božie slovo, aby nám ukazoval ďalšie veci v našom živote.

2. Pokánie je záležitosťou citu

Ak si dôsledne uvedomíme svoj stav pred Bohom, vyvolá to v nás mocnú citovú reakciu (Iz 6,5), ktorá zahŕňa hlboký pocit previnenia a ľútosti (Ž 51,9). Budeme cítiť ťaž všetkého, čo je zlé v našich životoch. Tieto pocity budú odstránené až vtedy, keď prijme Božie odpustenie (2K 7,9-10). Zármatok podľa Boha je pôsobenie Ducha Svätého, ktorý nás vedie k tomu, aby sme Božie slovo prijali pre svoj život.

3. Pokánie je záležitosťou vôle

Pokánie zahŕňa aj vôľu. Je to zmena mysle, srdca, úmyslu, vlastne celého smeru nášho života. Je obratom a začiatkom úplne nového života pod mocou Božou. Iniciátorom pokánia je Boh. Ukazuje nám našu potrebu a náš stav pred ním. Reagovať na toto zjavenie musíme my (R 2,4). Voľba je naša!

e) Moc odpustenia

Pokánie nestojí osamelé. Jeho duchovným dvojčatom je odpustenie. Po tom, čo sme v prítomnosti Božej svätosti zažili úbohosť svojho stavu, potrebujeme prežiť aj veľkosť Božej lásky a milosti, veľkosť odpustenia. Aby to bolo možné, Boh nám daroval svojho jednorodeného Syna. Bola to veľká obeť, ale práve toto je dôkaz jeho lásky (1J 1,7-9). Jediný spôsob, ako sa zbaviť hriechov, je vyznať ich svojimi ústami. Ak to urobíme a zároveň prijme Ježiša ako Pána a Spasiteľa, Boh nám odpúšťa, zabúda na všetky hriechy a viac na ne nepamätá. Už sa nemusíme cítiť vinní alebo odsúdení. Boh nás prijal!

"A či pohŕdaš bohatstvom jeho láskavosti, trpezlivosti a znášanlivosti, a nevieš, že Božia láskavosť ťa chce priviesť ku pokániu?" (R 2,4)

f) Otázky a námety k diskusii

1. Môžeme urobiť pravé pokánie bez toho, žeby sme vedeli, ako nás vidí Boh?
2. Prečo nestačí iba olutovať svoje hriechy?
3. Bude život nudný a fádny, keď urobíme pokánie a budeme sa musieť vzdať mnohých vecí?
4. Čo spôsobí pravé pokánie v našom každodennom živote?
5. Čo bude panovať v našich srdciach, keď pôjdeme Božou cestou, a nie svojou vlastnou? (Ko 3,15-17)

g) Zhrnutie a aplikácia

1. Čomu sa venujeme a čím kŕmime svoju myseľ, to sa nám stane nakoniec najdôležitejším.
2. Potrebujeme urobiť pokánie, odvrátiť sa od svojich hriešnych sebeckých ciest, obrátiť sa k Bohu a ísť jeho cestou. On nás miluje, pozná nás a chce pre nás iba to najlepšie.
3. Potrebujeme vo svojich životoch zosadiť z trónu vlastné ja a vydať sa Bohu do jeho vlastníctva. Dovolíť Ježišovi, aby bol naším Pánom.